

สรุปลักษณะและข้อมูลพรรณไม้

(สรุปลักษณะและข้อมูลพรรณไม้ตั้งแต่หน้า 2-7 และข้อมูลพื้นบ้านหน้า 1 โดยเขียนเป็นเรียงความบรรยาย)

ชื่อพันธุ์ไม้

ชื่อหลัก

รหัสพรรณไม้ 7-31110-006-003

เป็นไม้ยืนต้น เรือนยอดทรงพุ่มรูปยอด เป็นพืชบก ลำต้นอยู่เหนือดิน ตั้งตรงเองได้ เปลือกลำต้นสีน้ำตาล ลักษณะขรุขระ ไม่มียาง เป็นพืชใบเดี่ยว สีเขียว ขนาดแผ่นใบกว้าง 2 เซนติเมตร ยาว 4 เซนติเมตร ลักษณะพิเศษของใบ คือ ใบอ่อนมีสีแดงเรื่อๆ การเรียงตัวของใบบนกิ่งเป็นแบบตรงข้าม รูปร่างแผ่นใบเป็นรูปรี ปลายใบมน โคนใบมน ขอบใบเรียบ ชนิดของช่อดอก เป็นแบบช่อช่อ แบบช่อกระจุก ตำแหน่งที่ออกดอกคือปลายยอด โคนกลีบเลี้ยงเชื่อมติดกัน ปลายแยกเป็น 3-4 แฉก สีเขียว กลีบดอกแยกจากกัน จำนวน 5 กลีบ สีเหลือง เกสรเพศผู้มีจำนวน 10 อัน สีสน้ำตาล เกสรเพศเมียจำนวน 1 อัน สีเขียวอมเหลือง ไม่มีกลิ่น ผลเป็นแบบผลกลุ่ม ผลแห้งฝักแบบถั่ว ผลอ่อนสีเขียว ผลแก่สีน้ำตาลเกือบดำ ผลมีรูปร่างเป็นฝักยาว มีเมล็ด 20-30 เมล็ด มีสีน้ำตาลอ่อน เป็นรูปไข่ ยาวแบน

ประโยชน์ของชื่อหลัก ในการใช้เป็นยารักษาโรค ดอกใช้รักษาโรคเส้นประสาท นอนไม่หลับ รังแค ขับพยาธิ ใบรักษาโรคบิด โรคเบาหวาน แก้อ่อนใน รักษาโรคเหน็บชา รากรักษาไข้ แก้ฟกช้ำ รักษาโรคเหน็บชา แก้ไข้บำรุงธาตุ ใช้ผัดสำแดง ลำต้นและกิ่งใช้เป็นยาระบาย รักษาโรคผิวหนัง แก้โรคกระษัย โรคนี้